

4: Styrket inddragelse af udsatte børn og familier

- Børn skal høres i flere spørgsmål end i dag, f.eks. om samvær under en anbringelse og valg af anbringelsessted.
- Familien skal inddrages og deres ressourcer mere i spil – f.eks. ved familierådslag eller andre metoder.
- Anbringelser skal i højere grad ske i barnets netværk.

5: Et løft for børns retssikkerhed

- Ret til at klage over anbringelsessted – for forældre og børn over 12 år.
- Bedre tilsyn med børnenes forhold og trivsel på anbringelsesstederne.

6: Øget efterværn – forbedret udslusning efter en anbringelse

- Kommunen skal altid tage stilling til, om den unge skal have støtte efter en anbringelse
- Mulighed for senere at iværksætte efterværn og anvende et mere fleksibelt efterværn

7: Bedre kontrol med kommunerne

- Øget fokus på de sociale nævn og Ankestyrelsens kompetence til gå ind i kommunens sager samt til at gennemføre undersøgelser af sagsbehandlingen.

Der er enighed om, at der skal sættes fokus på implementeringen af reformen, og der er afsat midler til en forskningsmæssig opfølgning og evaluering af reformen.

Implementeringen af reformen vil ske i tæt sammenhæng med de erfaringer og den viden, der fremkommer i forbindelse med de øvrige igangsatte initiativer på børneområdet.

SAMMENHÆNGEN MELLEM INITIATIVERNE

Som det fremgår, er der iværksat ganske mange forskellige initiativer på børneområdet. De forskellige initiativer hænger tæt sammen. Flere af initiativerne skal således ses i sammenhæng og bidrager på hver deres måde til at løse et gennemgående problem.

Som et eksempel kan nævnes indsatsen i forhold til det problem, at børn og unge alt for sjældent inddrages og høres i deres egne sager. Her sættes der for det første ind i forhold til efteruddannelse af sagsbehandlere, som en del af efteruddannelsesprojektet »Barnets bedste«. Samtidig medfører anbringelsesreformen skærpede

krav til i hvilke spørgsmål, børn og unge skal høres. Endelig giver anbringelsesreformen mere kontrol af, om kommunerne overholder dette punkt i lovgivningen. Tilsammen giver disse initiativer således mere og bedre inddragelse af børn og unge.

Et andet eksempel er, at indholdet i anbringelsesreformen i høj grad bygger på de erfaringer, der allerede er indhentet fra de igangværende initiativer. Bl.a. har vidensindsamlingen fra den første fase af KABU spillet en stor rolle i arbejdet med anbringelsesreformen. Derfor arbejdes der i KABU-projekterne også med mange af de samme temaer, som indgår i anbringelsesreformen. Dette bliver en stor fordel, når reformen skal implementeres. Dermed vil der være konkrete og praktiske erfaringer fra KABU-projekterne som kan anvendes umiddelbart i forbindelse med implementeringen af reformen. Fx indeholder KABU flere projekter omkring netværksanbringelser. Anbringelsesreformen giver bedre muligheder for at foretage netværksanbringelser. Det betyder, at erfaringer fra projekter vedr. netværksanbringelser vil kunne bruges, når den nye lovgivning om netværksanbringelser skal implementeres i praksis.

KONKLUSION

Det er regeringens vurdering, at der med de igangværende initiativer og med anbringelsesreformen er iværksat betydelige tiltag, der skal forbedre indsatsen, herunder sikre kontinuitet og kvalitet i sagsbehandlingen i sager vedrørende anbragte børn og unge og sætte hensynet til barnet i centrum.

Regeringen finder på den baggrund, at der ikke på nuværende tidspunkt er behov for iværksættelse af yderligere initiativer end det, der sættes i gang som følge af anbringelsesreformen samt som følge af de øvrige ovenfor nævnte initiativer.

I det omfang at enten resultaterne af de igangsatte initiativer, ny forskning eller andre erfaringer måtte give anledning til det, vil regeringen overveje nye initiativer eller justeringer.

Hermed slutter redegørelsen.